

פרק "המפקיד"

מהרש"א - שבועה שאינו ברשותו חייב להשביע , רק שבועה שהוא לא שלח יד או פשע בו אינו חייב להשבע.

רמב"ן דווקא שיכל להשבע יכול לשלם ולקבל את התשלומי שמוצאים את הגנב , אבל אם לא יכל לא יכול להשבע.

תוס או אבדו - עיין מהרש"א , ועיין רבי דוד פורברסקי בשם רעק"א ועיין קבוץ הערות לרב אלישיב.

דף לח. משנה "המפקיד פירות אצל חברו"

האם זהו חיוב לדעת ת"ק להחזיר למכור הפירות? אומר המאירי שאינו חובת השומא כלל , אלא מדין השבת אבידה גרידא. ואם לא עשה כסן אינו חייב באחריות. (עיין טור ח"מ רצב' יז') אמנם בגליון על השולחן ערוך כתב שלדעת הרבמ"ן במלחמות זוהי חובה למכורם וכן דעת השולחן ערוך שם. (ועיין עוד במשנ"ב תמג' יב')

וכל זה דווקא שאינו בעיר אבל אם בעל הבית בעיר יש להודיעו וסגי בכך (ח"מ רצב' מא)

רב כהנא אדם רוצה בקב שלו יותר מ9 של חברו דווקא בפירות שעבד עליהם בעצמו (ריטב"א ורש"ש) אבל לא בדברים שלקנה אף בכסף רב, אומנם

ואי משתכחי מאי? א)מדוע לא שואלשוב על בעל הבית שיאכל טבליים? ב) דווקא שחסרון המכירה בזול פחות מחסרון ההרקבה של הפירות , אז ימכור (מאירי)